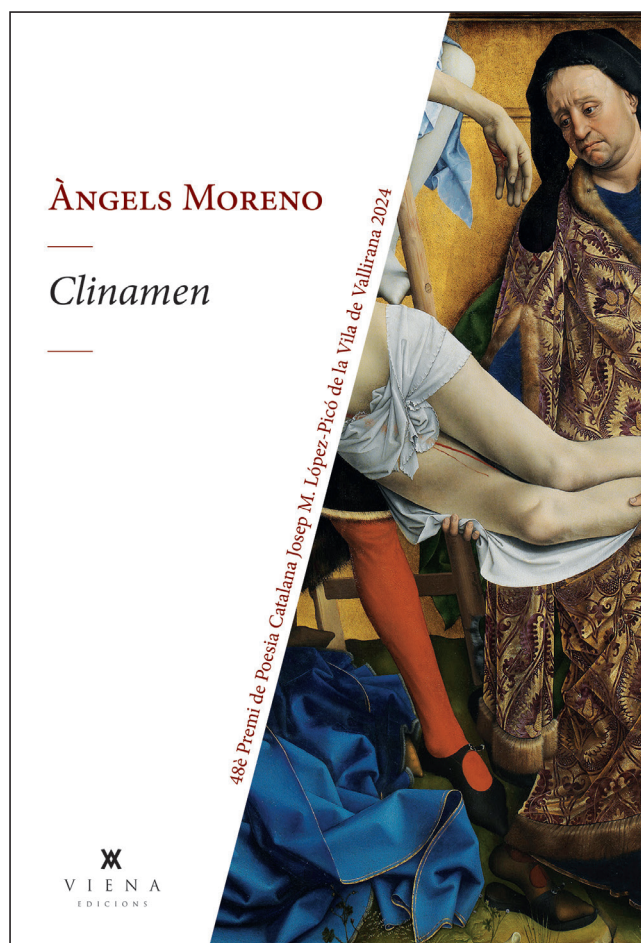

El terme *clinamen* és un concepte de la física atomista epicúria que Lucreci recupera a *De rerum natura*, i que fa referència a la desviació atzarosa de la trajectòria dels àtoms. En l'origen de les coses, per tant, hi ha el caos, la turbulència, un moviment imprevisible, un principi contrari a les lleis del determinisme.

Amb un estil que tracta de filtrar al llenguatge allò intradueïble, l'autora trasllada, salvant les distàncies, aquesta visió dels fenòmens al de l'experiència del suïcidi i el seu dol, en un intent d'exposar, sense intercessions morals, malgrat tot, el darrer reducte de decisió d'un subjecte.

9 788419 474810

Col·lecció: Poesia, 277

Pàgines: 128

Format: 13,5 x 20,5 cm

Enquadernació: rústica amb solapes

PVP: 14 €

Data de publicació: maig del 2025

Àngels Moreno

CLINAMEN

48è Premi de Poesia Catalana
Josep M. López-Picó
de la Vila de Vallirana 2024

Àngels Moreno
(València, 1993)

És escriptora i metgessa. Ha publicat els llibres de poesia *Clarobscur* (2014), *Extrema al·legoria* (2015, Premi de Literatura Breu «Vila de Mislata»), *L'usurpador* (2017, XIX Premi de Poesia Maria Mercè Marçal), *L'agulla* (2020) i *Exposició* (2022). Ha col·laborat amb els artistes Vall-Palou, Anna Llimós i Jordi Pagès, i ha escrit en diversos mitjans, entre els quals *El Temps de les Arts* i *La Lectora*, sobre literatura, art, imatge i representació.

Un crit com un cant com una esquerra
un volcà als llavis ofec nucli caníbal
en la nit monstruosa

La llum li tocava la carn estava pàl·lid
amb la sang estancada a les mans per la gravetat
estasi que s'apropia de la forma

El seu cos és difícil
perquè és un cos alliberat

Ets un posseït un panteix clavat a la mort
veig el camí soc la filla la mare
l'esposa coronada deessa fúlgida en el centre de
[l'allau soc totes les veus
del deliri